

[Landbrugsministeren.]

heraf vil andrage ca. 38,5 mill. kr. i lovens gyldighedsperiode, der forudsættes at blive eet år.

Jeg nævnte før, at der for tiden skønsmæssigt regnes med en eksport på 330 000 kreaturer og med et tilsvarende antal dyr til hjemmemarkedet i tiden fra 1. juni 1951 til 31. maj 1952. På grundlag heraf og på grundlag af fornævnte anslåede samlede pristigning på ca. 38,5 mill. kr. for huder og skind til fodtøj og reparationer heraf anslås eksportafgiften for kreaturer at blive ca. 19 kr. 50 øre til 20 kr. pr. stk. kreatur, og det prisfald for oksekød, der skal indtræde som følge heraf, til ca. 8 øre pr. kg. Herudover vil det prisfald for oksekød, som ophævelsen af hudeordningen beregnes at ville medføre som følge af stigningen i priserne på huder og skind op til verdensmarkedspriserne, andrage ca. 29 øre pr. kg, således at det samlede prisfald for oksekød skulle blive ca. 37 øre pr. kg under de nuværende prisforhold for huder. Det er dog herved en forudsætning, at prismyndighederne fører kontrol med, at der ikke sker stigninger i kødhandelens avancer, omkostninger m. v.

Det politiske forlig af 20. marts d. å. indeholder tillige bestemmelse om, at kødprisen på hjemmemarkedet såvidt muligt skal bindes på det niveau, der forventes at fremkomme som følge af hudeordningens ophævelse, og for en periode svarende til den, hvori priserne bindes for smør, fløde, mælk og flæsk, hvorom jeg henviser til det lovforslag, som jeg har fremsat for det høje folketing den 15. marts d. å.

I lovforslagets § 2, stk. 1, foreslås i overensstemmelse hermed, at der konstateres en basispris, som skal stabiliseres. Basisprisen defineres i lovforslaget som svarende til gennemsnittet af priserne for okse- og kalvekød i tiden fra 1. januar 1951 til lovens ikrafttræden med fradrag af det beløb, hvorved disse kødpriser falder som følge af hudeordningens ophævelse og som følge af den i § 1 omhandlede eksportafgift.

Landbrugsministeren bemyndiges til, såfremt priserne på okse- og kalvekød til forbrugerne på hjemmemarkedet i en sammenhængende periode af mindst 3 uger og med mindst 5 pct. stiger over nævnte basispris, at opkræve en afgift ved udførsel her fra landet af voksne kreaturer og kalve samt kød af disse dyr. Af praktiske grunde er bestemmelsen om et prisfald i en sammenhængende periode af mindst 3 uger og med mindst 5 pct. optaget i bestemmelserne. Konstateringen af kødpriserne skal foretages på grund-

lag af en gennemsnitsnotering for kød af unge køer. De afgiftsbeløb, som opkræves efter lovens § 2 vedrørende fastholdelse af kødprisen, skal indgå i en pulje, der tilhører landbruget. I overensstemmelse med tidligere bestemmelser af denne art vil landbrugsministeren med tilslutning af Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger kunne fordele sådanne beløb til fremme af udførslen eller produktionen af kvæg eller til landbrugets fremme i almindelighed.

Det er min opfattelse, at gennemførelsen af dette lovforslag, som i forbindelse med forliget har været indgående drøftet med rigsdagens 4 gamle partier, langt om længe vil bringe landbruget en tilfredsstillende løsning af et gammelt, meget vanskeligt spørgsmål, idet lovforslaget fastslår, at verdensmarkedspriserne herefter vil være handelsgrundlaget for huder og skind her i landet, og medfører en ophævelse af den ca. 10 år gamle, ubillige hudeordning og dens maksimalpriser.

Når jeg nu forelægger det sidste af de forslag, som man er blevet enig om under forliget, og som falder ind under mit område, ønsker jeg at anføre, at forliget endvidere har den bestemte forudsætning, at andre erhverv — skibsfart, industri, handel og andre — gennem den højtærede handelsministers administration og prismyndighedernes indgriben i henhold til vareforsyningslov og navnlig prislov kommer til at yde deres rimelige bidrag til stabilisering af de økonomiske forhold i vort land. Man har fra visse kredse ønsket at fremhæve landbrugets ydelser som de eneste sikre virkninger af det afsluttede forlig. Denne opfattelse bygger på en fundamental misforståelse. Ingen af de mænd, der sluttede forliget, er i tvivl om, at de andre erhverv må bære deres part af de økonomiske byrder.

Den højtærede handelsminister har sikkert sine planer fuldt færdige til gennem administrationen af de før nævnte to love at drage omsorg for, at denne afgørende forudsætning for forliget sker fyldest.

Formanden: Dernæst har den højtærede finansminister ordet for at fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om afgift af huder, skind og læder. Dette lovforslag hænger nøje sammen med det forslag, der lige er fremsat af landbrugsministeren.

Det er jo nu tanken, at maksimalpriserne